

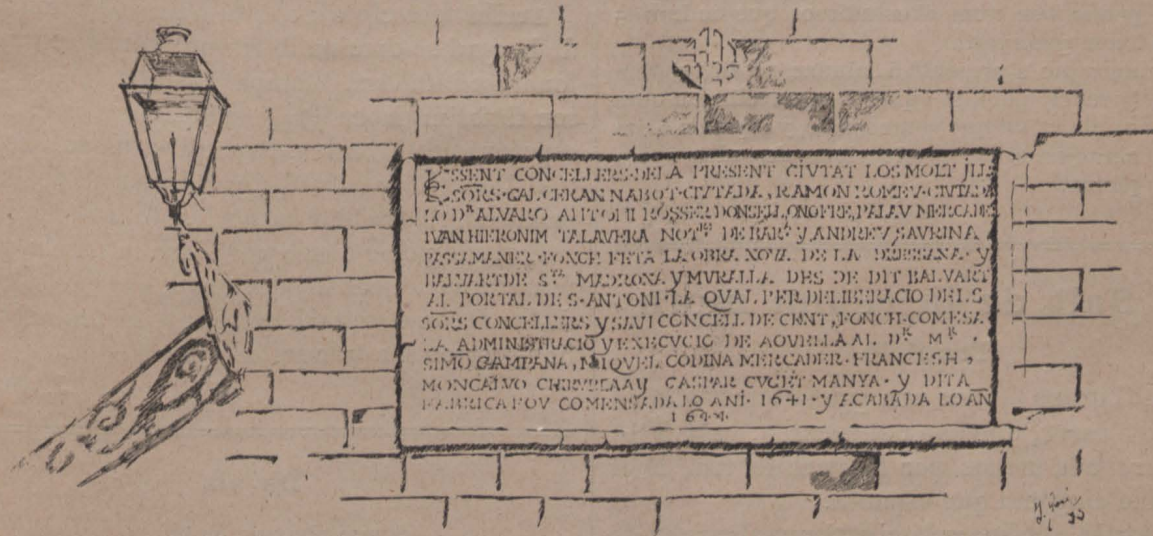
SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al deşarrollo de la vida teatral de Catalunya

PREU: 15 CENTIMS —♦— SURT LOS DISSAPTES

<p>PREUS DE SUSCRIPCIÓ En Barcelona Ptas. 2 trimestre Fora ciutat » 2 » Los suscriptors del interior reben las obras del : : : : : folletí encuadernadas : : : : :</p>	<p>DIRECTOR D. Joan Brú Sanclement REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ Carrer de las Cabras, 13, 2na (Buzó á la escala)</p>	<p>PREUS DE CADA NÚMERO Número corrent 15 cénts. Los números atrassats son al mateix : : : : : preu y sense folletí : : : : :</p>
---	--	---

NOTA D' ACTUALITAT

Lápida conmemorativa de las murallas de Barcelona

Teatro Catalá

LA MANTELLINA

Comedia en un acte, en vers, original dels senyors Pont Espasa y Ribas Puigvert. Estrenada la tarde del 27 del passat en lo Teatro Zorrilla, de Badalona.

Notable éxit obtingué aquesta pessa, estrenada deuant d' un públich numerós que omplia per complert lo teatro de la vehina y pintoresca població de la costa.

Lo nom dels autors, ja conegut dels lectors de Lo

TEATRO REGIONAL, per haverne publicat abundants treballs, eran ja un bon precedent pera la bondat de la obra.

Los autors han sapigut, ab ben urdida trama, combinar un argument, en quin desarrollo intervenen uns quants personatjes de marcat sabor cómic, que ab sos continuos xistes mantingueren constant la rialla dels espectadors.

Lo desempenyo estigué á cárrech de bons actors, que 's portaren com á tals, essent continuament celebrats. Fóren aquets los senyors Montero, Llibre y Guillemany, ajudant discretament al bon conjunt las senyoras Castillo y Artigas.

Se demanaren, entre nutrits aplausos, als autors.

FOCH Y NEU

Monòlech en vers, original de D. Joan Manubens Vidal. Estrenat la nit del 27 del passat en l'associació Centre Moral.

D'assumpto tràgich, versificació nervuda y ben sentida, ha escrit lo senyor Manubens un monòlech que sigué escoltat ab gust y celebrat ab justicia.

Lo desempenyá ab carinyo, denotant haverne fet un bon estudi, l'aficionat senyor Saigi, que sigué molt aplaudit y demanat al final, junt ab l'autor á rebre los aplausos de la escullida concurrència.

DISPENSI, HI HA PRINCIPAL

Comèdia en un acte, en vers, original de D. Ramon Cabañer. Estrenada la nit del 29 del passat, en lo Teatro Romea.

Gratament impresionats quedarem d'aquest estreno.

Se tracta d'una obreta d'argument bonich, ab lo precedent de novetat, bon desenvollop, acció clara y animada, ab llenguatge xispejant y ecent de xavacanismes. Y si tot aixó 'ns deleitá á través d'un desempenyo descuydat, sens mica d'estudi y á l'altura d'uns mals aficionats, pot consignarse que la obreta *Dispensi, hi ha principal*, te qualitats pera figurar entre las millors del modern repertori catalá.

Que l'obra val, fins ho comproba que ab tot y l'agravant del desempenyo, lo públich vritat, — que vol dir sense cap mena de *claque*,—demaná al autor.

Es d'esperar que 'n las successivas representacions millori lo conjunt, tornant los actors que 'l desempenyaren, per lo bon nom d'estudiosos que no inutilment se tenen guanyat.

En l'autor, que 's presentá á saludar, no hi vejerem pas á un jovenet, pero, si aquesta es en éll una obra primerenca, de vritat que comensa bé, y esperém aviat poguer saborejar altras produccions degudas á tan acertada ploma.

J. X.

Lo Salt de la reyna mora

Tradicció

Quan Ciurana (1) era una gran ciutat, allá en temps de *moros*, que cap nat recorda, estava tot ella murallada menos per la part del riu, hont hi ha una cinglera que espanta.

Gobernaba alashoras la ciutat una donzella de hermosíssima figura, solicitada de molts prínceps alarbs y de no pochs cristians de distingit llinatge.

A cap la jove reyna había concedit sos favors y sa possessió era ab anhel desitjada.

La Reconquesta avansaba en Catalunya y las més fortas plassas queyan en poder dels cristians.

Arribá lo torn á Ciurana.

Feu fer la reyna un pregó pera que los bons creyents acudissen á defensar la lley de Mahoma, y la ciutat per ells tan estimada.

En gran número acudiren. Se posá seti á la plassa, y després de diferents surtidas intenta-

das, la reyna reunió sos caballers, proposantlos capitular.

Com la voluntat de la hermosa soberana era lley pera los seus subdits, encar que rugint de ira, acotaren lo cap y acceptaren la proposta.

S'enviaren parlamentaris al campament cristiá, y lo capdill setiador acceptá totas las condicions proposadas per la reyna, assegurant á sos missatjers que si bé ella perdía de nom son trono, de fet, aumentaria son imperi, puig ell no duya altre interés que lo de ferla sa muller.

Partiren los emissaris de la reyna y li donaren la resposta del capitá cristiá.

La soberana enviá al enemich una lletra de son puny, que deya:

—«Podreu entrar, quan en la torre més alta de Ciurana oneje una bandera blanca.»

Tot seguit feu guarnir ab sos millors adornos son preciós caball blanch, vestí ella sos més valiosos ropatjes y s'adorná ab sas més ricas joyas.

Reunió luego á tots sos capdills en lo pati de armas del castell, y 'ls manifestá desitjaba surtir sola fins á la vista del alt Montsant, á fi de esbargir son cor apesarat. Respectaren sa voluntat.

Montá y partí.

Arribá fora ciutat; allí hi ha una planura desde la qual se domina lo riu que corria espumós á fondaria inmensa. Va tapar los ulls del caball ab son finíssim mocador, y enfonzantli ab forsa los esperons en lo ventre, feu aquest un salt espantós. Donzella y caball se precipitaren per lo espadat cingle trobant la mort al fons del abim.

Avuy lo poble ensenya encare la marca de las ferraduras del caball, durament grabadas en una de las rocas d'ants d'arribar á la fondaria per hont corren las tranquilas ayguas.

J. Brú.

De nit

Sommiaba que tenia
una disputa tal qual,
quan sento una bofetada
que de poch me torno blau.

Y una música enfadosa
y 'l trovarme 'l nas xafat
me demostran que la daba
á un mosquit lladre de sang.

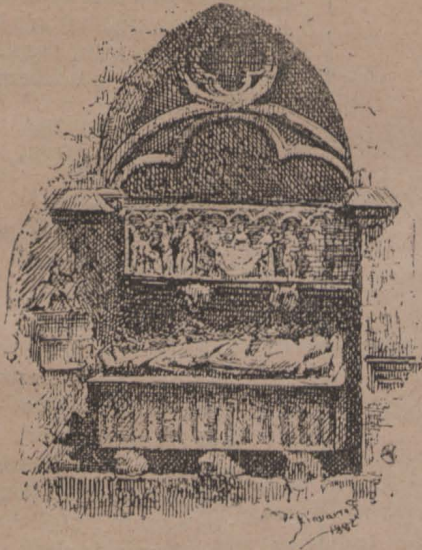
Mes ell altre cop musica
ja 'm regala sens fer cas
de l'enuig que li demostro
y sols á mi m'ha fet mal.

—
¡Quántas y quántas vegadas
al mon l'home 's sol trovar
que creyent fer mal á un altre
ell mateix s'aixafa 'l nas!...

PRÓSPER GÁNDARA.

(1) Lloch de la provincia de Tarragona.

BELLPUIG

Sepulcre del Martir Abellana

Siluetas Barceloninas

La revenedora

La veureu per tot allà ahont se vengui cosa de menjar, especialment fruyta.

Es la que generalment se coneix per *la maduxaire*. ¿Y saben per qué? perque al vendrer la fruyta de que pren nom es quan se l'ensa per aquestos carrers de la ciutat comptal, baladrejantla en las horas de més tráfeh; per aixó en aquesta época del any, es quan més destaca als ulls dels menos observadors.

La revenedora es una silueta que no desapareix en tot l'any. ¿Y donchs?... ¡si d'aixó viu!... que creyeu que quan maduxaire—lo que li dura un més escás,—ja 's fa 'ls seus y no torna á reapareixer fins á l'any següent? No; la maduxaire es sols una revenedora. Es la mateixa dona que va per las firas d'istiu venent *l'avellana plena*, la que va per las Ramblas y cantonadas de carrers céntrichs venent *botonets per la camisa*; la que al hivern, entrada de fosch, sentim que crida *moniatos calents*; la que ab lo corresponent permis de l'*arcaldá*, pren pel seu compte alguna cantonada y las ven *calentas y grossas*, y la que per fi, per Nadal, Cap d'any y Reys s'instala á la Rambla, en una taula; entre gijoneros y agramunentses, venent los *bons turrons*... de guix y farina.

En aquets intervals tampoch descansa... ¡si sempre talla tan just! Se 'n va á la plassa á vendrer teyas, llimonas ó lo que 's presenta.

Quan s'ha de guanyar la vida d'aquesta manera, es de lo més trist que 's veu. Va d'un cantó á l'altre ab un platet, en lo que hi coloca com si diguessim una especie de *lot* de llegum y l

pregona á cinch ó á deu céntims, segons: — *Senyoreta, miris, cinch pebrots deu céntims*. — *Apanyas, mireu, per cinch céntims quinas esberginias més macas*... fins que al moment que va per realisar una venda, fuig com esperitada. Es que ha vist venir lo municipal.

A lo millor, per més que vigila, l'arreplogan, entre crits y plors la portan al Repés, y allá fan deixarli tota la mercancia que du al devantal, y... gracias, perque es lo que li diu lo municipal... — *En cuanto te pille otra vez, te porto al cuartelillo y alli sabrás lo que es bueno*...

Es també lo que dihen las que venen igual qu'ellas pero que la sort los ha proporcionat un punt fixo pera 'l negoci:—*Aquestas bagassas ens fan la cumpatencia... com que no pagan cuantribució*...

Una part de rahó be deuen tenirla aquesta gent que 'ls fan la contra, pero, vaja, crech que l'alcaldia podria posarhi altre remey.

Aquesta classe de revenedoras acostuman á ser malparladas y fins repugnants pera la vista de alguns, pero creguin, que son dignas de respecte. Joves, no de mal fisich algunas d'ellas, y s'aconsoan en lloch de demanar caritat, ó de aceptar de la societat l'únich medi rapit en que li oferiria bons vestits de seda y sombreros ab plumas, á fer los més humils papers de l'*auca del hombre honrado*, guanyantse 'ls rosegons ab la suor del seu front...

Vaja, jo al radera d'alguna d'aquestas siluetas, hi veig la de un ó més sers estimats, que ab la boca oberta y 'ls brassos estirats está demanantli caldo de gallina.

J. XIMENO PLANAS.

Lo Llamp

Negre núvol mar en terra
 rebregantlo arrastra 'l vent,
 y del plá fins dalt la serra,
 com á llosa que soterra,
 va estenentse en un moment.

Com pressagi de malesas
 la roureda es veu blincar,
 las ovellas de por presas
 llá de llá, dins las devesas
 ab neguit s'ouhen balar.

La campana batalleija
 entristint ab sa remor,
 lo llampech en tant brilleija,
 y lo vent que fuetieja
 remembrant va mes pahor.

Las canyas los cims doblegan
 collforsantse rastreijant;
 las aus totas volastregan,
 y las flors que 'l vent rebregan,
 desfulladas van restant.

CATALUNYA ARTÍSTICA

GERONA.—Museo Arqueològich

Tot de cop lo mon trontolla
 estremint son ample camp;
 mar de foch dels núvols brolla,
 y del vuyt de roija argolla
 espurneija 'l ruhent llamp.

Y com la guspira
 del foch del infern,
 ruhenta sageta
 ab roig serpenteig,
 cap baix á la terra
 n' adressa l' avern.
 No corra, que vola,
 no vola, Deu meu;
 puig va més lleujera
 que no 'l pensament.
 Ja arriba á la terra,
 qui sab son que fé,
 qui sab l' encomanda
 qu' ha prés del infern.
 ¡Ja 's sobre l' esglesia!
 ¡Ja hi vola de dret!
 De cop es desvía,
 apar desisteix:
 ¡Ja 's sobre la vila!
 ¡Ja 's prop del torrent!
 ¡Ja torna, recula,
 ja cau! ¡Oh, Deu meu!
 Ja ha fet l' encomanda
 ja gosa l' avern.
 Y com senyalant
 lo llamp son comés,
 flamanta foguera
 lo lloch enroigeix.
 Y mentres ja 'n forja
 un altre l' infern
 y tota la vila
 trontolla d' arrel,
 en mitj d' un estrépit
 que 'l cor pahordeix;
 com marca de joya
 que gosa l' avern,
 del plá dalt la serra,
 de aquesta al torrent;
 grunyint per las tombas
 udola sa veu.

ANTON LLUCIÀ.

Anar per llana...

Lo que vaig á referir no es cap quènto; es un cas que ha succehit y que pot esser de molta utilitat á qui tinga la costum de burlarse de altras personas.

En la ciutat de Gerona hi habitaba vers l' any 1840, un sabater que 's feu célebre solsa-ment per las moltas y originals bromas de que era l' autor, contantsen de molt célebres. Era tal sa afició en burlarse de 'ls demés, que moltas vegadas fins abandonaba lo trevall tant sols pera poguerse dedicar ab més llibertat á sa passió favorita, si aixís volém nomenarla, fins á deixar llesta la burla que tenia entre mans. Per tot era conegut ab lo nom de *sabater burlata*.

Com que may li havia passat cap fracás, ans al contrari tothom hi trobava gust, fins sas mateixas víctimas, aixís es que prenia més increment sa afició tonta, y barrinaba sempre quina 'n podia fer.

Arribá á aquella ciutat un bremador que si lo sabater era tranquil aquell lo guanyaba, y enterat per un amich de la afició d' aquell, va proposarse divertirshi de manera que perdés aquella costum, á qual efecte preveyent lo que podia succehir, y acompanyat de dos de sos *compinches*, se fixaren devant d' un dels aparadors de sa botiga, y comensá á ferlos preguntas semblants á aquestas.

—¿Qué venen así, Jeph?—digué al un dels que l' acompanyaban.

—No ho sé pas,—rospongué aquést,—jo no 'n som vist may d' assó.

Lo bremador llavors se 'n entrá á la botiga y ab l' ayre més estúpit del mon, dirigintse al sabater, li feu la mateixa pregunta.

—Son sabatas lo que venem,—contestá.

—Y ¿per qué serveixen?

—Per las mans,—respongué 'l sabater,—qui restregantse las sevas ab ayre alegre, mentres miraba al pobre bremador de cap á peus, veyá una nova víctima pera fer brometa.

—Vos deheu llogarvos á jornal, ¿es vritat?—li preguntá.

—Si que 'm llogo,—feu aquet,—¿que 'm voldria llogar, potser?

—Y ¿per qué no? ¿quan voleu guanyar?

—Vuyt rals per dia,—digué 'l bremador.

—Está conforme; deixeu las eynas que porteu y comensareu la tasca.

—¿Qué haig de fer?—preguntá 'l jornalier.

—Res més que matar todas las moscas que vejau en la botiga.

Lo bremador deixá en un racó la llauna que portava, la manta y 'l bastó, y prenent un tira-peu que 'l sabater li doná per fer la feyna, comensá á matar todas las moscas que veyá en la tenda.

Los seus companys havían ja marxat, y 'l sabater junt ab sos fadrins no feya altra cosa que burlarse del bremador, qui sens fer cás de las *indirectas* que li tiraban, anaba fent la seva feyna sens darshi per entés.

Un moment en que lo sabater estava distret, lo bremador li ventá uns quants cops de tira-peu al cap, tant forts, que 'l sabater s' alssá furiós en contra d' éll per abrahamarshi.

—Calmeuse l' amo, calmeuse,—digué aquéll.

—Vos m' haveu llogat perque matés todas las

DEL MEU ÀLBUM

Com honradas qualitats
tothóm té ó 'n vol tenir,
nos haurém de avergonyir
de semblar homes honrats;
perque me causa estranyesa
(sia dit sense malicia)
que haventhi tanta noblesa,
en lloch se trobi justícia.

Pensant sempre en ton profit,
deixa lo demés en banda
y vesten tranquil al llit,
que ja 't tocará la tanda.

Confesso que 'l casament,
deya en Cirilo Patolla,
fora una cosa excelent,
sí l' amor fes bullir l' olla.

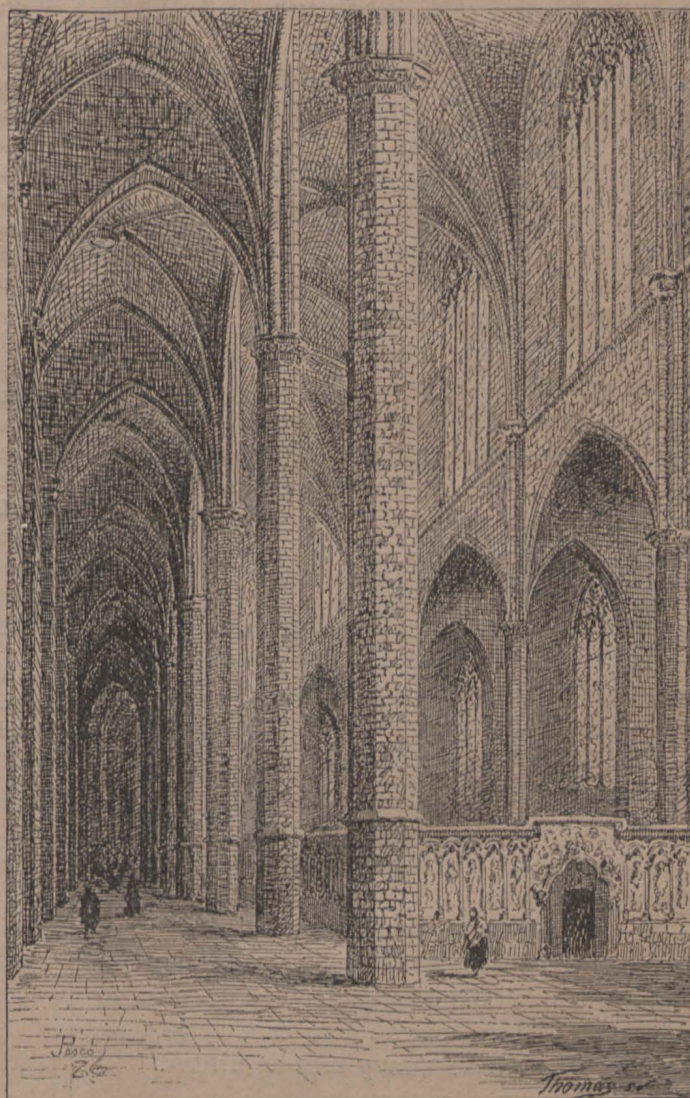
Quan algun toro atueix
á un destre, vull sapiguer:
¿lo públich á qui aplaudeix
al animal á al torer?...

De las llums, ab afició,
al nostre sigle se diu;
pero la meva opinió,
es, que escauria milló
dirne de lo positiu.

—Un petó es extravagancia,
un no rés, una quimera...
—Es vritat; més té importancia
lo que sol venir darrera.

JOSEPH CORTILS Y VIETA.

CATALUNYA ARTÍSTICA

MANRESA. — Interior de la Catedral

moscas, y com al vostre cap n' hi som vist tres ó quatre, no he fet més que cumplir lo tractat.

Devant de tal rahó lo sabater no tingué altre remey que callar, imposant empró al bremador la prohibició de matar las que tant á éll com als fadrins s' atuessin.

No obstant, fins á la vesprada continuá la broma que al duenyo li costá cara porque 'l jornalier li trencá dos vidres de 'ls aparadors, y quan vá despedir als fadrins, demaná aquet lo preu del jornal.

—Cá home, cá,—digué 'l sabater á qui encare li feyan mal los cops de tirapeu rebuts.—Qué no ho haveu comprés que jo 'm burlava de vos? per lo tant aneusen en nom de Deu que la tasca qu' heu fet no 'm reporta cap benefici y sí sols pérdua.

—Que vos ne reporti ó no, res se m' endona. Vos m' haveu llogat y just es que 'm pagueu. Si no de grat, per forsa.

—Aneuvosen beneyt, y procureu un altre jorn fer mellors negocis.

Se 'n aná, efectivament lo bremador, pero fou á buscar á 'ls seus companys que havían sentit lo pacte, y 'ls tres se dirigiren vers lo Jutjat de Pau per queixarse del sabater.

Lo Jutje, devant la declaració dels testimonis enviá á buscarlo, y 'l sabater se presentá com un héroe per haver fet un altra *bromada*.

—¿Es vritat—li preguntá 'l Jutje,—que vos heu llogat á aquet home prometentli vuyt rals?

—Sí, senyor,—confessá 'l sabater,—més fou una broma. Figuris...

Lo Jutje l' interrompí dihentli:

—Ja que confesseu haverlo llogat, teniu que pagarlo sens remisió.

Lo sabater al veurer la formalitat ab que 'l Jutje li parlaba quan anaba á fer l' home per sa proesa, no se 'n aná ab tonterías, sino que posantse la má á la butxaca y trayent de ella una moneda de dos pessetas, ab un tó enfátich de protecció li digué donantli:

—¡Teníu! aixó vos ho faig de caritat.

—¡Tot sía per l' amor de Deu!—contestá 'l bremador besant la moneda y posantsela á la butxaca.—Ara me denareu los vuyt rals del jornal.

—¡Com!—digué sorprés lo sabater,—¿no acaba de donarvosels?

—No senyor,—li contestá,—vos habeu dit que me 'ls feu de caritat, ¿no es vritat?—preguntá al Jutje y testimonis.

—Es molt cert,—respongueren á coro.

Llavors lo sabater no tingué altre remey que afuixar dos pessetas més, y després de pagarne cinch per la citació, marxá á sa casa ab lo ferm proposit de no burlarse may més de ningú.

Bon escarment.

LLUIS DE MARTORELL.

Servey de fora

GRANOLLERS.—Diumenge 20 del passat, en lo «Centre Católich» se doná una representació de la divertida pessa *Cura de moro*, obtenint molt bon desempenyo. S.

GRACIA.—Lo dijous, dia 24 del passat Janer tingué lloch en lo bonich teatro del Círcul «La Granada Graciense» una funció que bé 's pot dir que fou un acon-teixement, tant pels actors que hi prengueren part com pel bon nom de que disfruta lo esmentat Círcul.

Se representá lo celebrat drama de Angel Guimerá *María Rosa*, 'l qual obtingué una acullida franca per part de la distingida concurrència, tant per las bellesas qu' enclou dit drama, com per la execució que tant en conjunt com individualment, fou esmerada.

Las senyoras Verdier y Esplugas rivalisaren en los respectius papers de que 's feren carrech, demostrant las bellas qualitats artísticas que ditas actrius posse-heixen.

També 'ls senyors Piera, Marxuach, Vives, Montaner, Martí y altre senyor, qual nom sentim no recordar, treballaren ab molt acert.

Ab la pessa *La ocasió fá 'l Uadre*, acabá tan simpática festa.

Un aplauso á la Junta y socis de «La Granada» per lo bon acert que de molts anys ja tenen en representar en preferència las millors obras del teatro de nostra terra.

La dama jove senyoreta Galcerán doná lo dijous 24 del mes passat, en lo Teatro Principal la funció de son benefici, la que dedicá al Batlle de aquesta vila y sen-yors regidors.

Del programa formaba part la gatada *Lo Cantadó*, que feu riurer de debó.

La beneficiada sigué obsequiada ab bonichs y valio-sos regalos.

En lo esmentat teatro lo diumenge últim se posá en escena *María Rosa y Castor y Polux*.

Després de llarga y crudel enfermetat que li aná minant sa existencia, mori lo dissapte últim en la vila de Gracia, lo conegut industrial y tesorero del Círcul «La Granada» D. Mateu Granollés, persona que conta-va ab molts simpatías.

Lo Círcul «La Granada» y la secció de tarde «Tertulia Serra» suprimiren las funcions en senyal de dol y companyerisme.—P. M.

SABADELL.—Formarán part del programa de la funció que 's donará dissapte en l' «Associació de Ca-tólichs» lo drama *Catalunya* y la pessa *Babola de neu*.

LL.

BELLPUIG

Fragment d' un capitell

Novas

Acaba en lo present número la comedia *Un bateig á cops de puny*, al vinent comensará *Una dona y un Deu*, comedia en un acte de D. Joseph M. Pous, estrenada ab molt bon éxit en la present temporada, en lo teatro Romea.

Per avuy s' anuncia en lo teatro Romea lo benefici del celebrat actor Frederich Fuentes.

Diumenge á la nit en l' associació «Centre Moral,» se verificá una funció en honor del jove autor Manubens Vidal, representantse sas obras originals *Dos fills*, *Foch y neu*, y *Entre 'l manescal y 'l metje*.

Próximament en lo teatro Romea, tindrà lloch l' estreno del drama *L' abim*, original de Pere Reig y Fiol.

Per ahir estava fiesada en lo teatro Novetats la primera representació de la popular mágica *La redoma encantada*.

Com diguerem en lo número anterior, se celebrá divendres de la setmana passada en lo teatro Liceo lo benefici de la notable artista Darclée.

Lo teatro ofería un aspecte brillant, tant pel número com importancia de la concurrència. La ovassió que 's feu á la beneficiada, després de cantar l' aria del *Faust*, sigué indescriptible, d' aquellas que 's recordan llarch temps.

En la mateixa funció se verificá l' estreno á Barcelona de l' opera *Pagliacci*, lletra y música de Lleó Caballo. No sigué del tot ben rebuda ja que fins hi hagueren mostrars de desagrado, lo que resulta prematur, ja que no es possible apreciarla degudament en una primera audició.

Lo dibuix *Nota de actualitat* que publiquem en la primera plana d' aquest número, es degut al jove dibuixant Xavier Gosé, qui l' ha copiat fidelment del original existent encare en lo portal de Santa Madrona.

A Sevilla ha sigut rebuda ab duras mostrars de desagrado la sarsuela de Jacques y Chapí *El moro Muza*.

Ha comensat á Zaragoza la temporada de Carnaval la companyia italiana Giovannini.

L' acullida ha sigut entusiasta.

S' ha estrenat á Palermo, havent obtingut molt bon éxit, la ópera en un acte *Santuzza*, del mestre Bimboni. Aquesta ópera es la continuació de *Caballeria rusticana*.

Próximament debutará en lo teatro Apolo, de Madrid, lo sens igual artista Frégoli.

En lo vinent més d' Abril en lo teatro Opera Cómica de París, s' estrenará una ópera titulada *Guernica*.

Los senyors don Narcís Verdaguer y Callís y don Manuel Folguera y Durán, han sigut nombrats socis honoraris del «Centre Escolar catalanista.»

Lo «Centre Excursionista de Catalunya» va celebrar fa poch dias la seva sessió inaugural del present curs, essent notable lo discurs del president don Francisco de Sales Maspons y Labrós, per la hermosura de llenguatje y los conceptes que en ell exposá.

La concurrència al acte, fou escullida y numerosa.

«La Lliga de Catalunya» anuncia una série de conferencias pera lo curs present.

Desitjariam qu' ellas fossin de resultats práctichs pera la creixensa de la idea catalanista.

Pera formar part de la Junta de Govern de la «Biblioteca pública Arús», las «Academias de Bonas llettras y de Ciencias Naturals», han nombrat respectivament á don Francisco de Bofarull, jefe del Arxiu de la Corona d' Aragó, y á don Ramon de Luanco, catedrático de Química de nostra Universitat.

La Comissió liquidadora de la disolta associació regionalista «Centre Catalá», en us de las facultats de que l' ha investit lo *Consell general* de la societat finida, ha fet entrega al Ajuntament d' aquesta ciutat, ab desti als Museos de Bellas Arts y de la Historia, d' un magnífich quadro al oli, executat per don Ernest Soler de las Casas, representant la alegoría de fundació de la nacionalitat catalana y, ademés, altre quadro executat de caligrafía, que conmemora l' acte més important del catalanisme polítich. Completa aquest donatiu, la condonació de un exemplar únich, encunyat en plata, de la medalla conmemorativa del premi donat á don Frederich Soler, per la Real Academia Espanyola, per son drama *Batalla de Reynas*.

Es d' aplaudir l' acte realisat per los executors testamentaris del «Centre Catalá».

Ha quedat agotada la primera edició de la divertida joguina *¡Un crimen horroroso!* original del escriptor vilanoví, don J. Font Cuadras (Pitarreta).

En la funció que baix la direcció del estudiós actor D. Francesch Fabrè tindrà lloch demá en lo Círcul «La Granada Graciense,» se representarà la comedia *¡En Banyeta!*

A benefici de la simpática dama jove senyoreta Cárme Roig, tindrà lloch en la tarde de demá en la societat «La nova Lira» una funció extraordinaria en la que s' estrenará un monólech del aplaudit autor D. Simon Alsina y Clós, posantse á demés lo divertit saynete del senyor Vilanova *¡Qui compra maduixas!*

Desitxém á la beneficiada un bon éxit.

Diumenge passat, en lo teatro Zorrilla de Badalona, tingué lloch lo benefici de la distingida actriu Cárme Valero, essent objecte de franca ovació per las moltas simpatías que s' ha guanyat en la llarga temporada que 'n dit teatro ha estat actuant.

En aquesta funció s' estrená la pessa catalana de que també 'ns ocupém en son lloch corresponent.

Al teatro Tivoli s' ha reproduhit ab molt aplauso la sarsuela bufa *Los Dioses del Olimpo*. Lo desempenyo ha sigut bó distinguitshi la senyora Cubas, senyors Talavera y Las Santas.

L'èxit dels quadros plastichs que cada nit s'escibeixen al Eldorado ha sigut creixent en especial per la varietat y rapidés ab que 's presentan.

En lo Teatro Principal ha comensat bé la temporada la companyia de la que forma en primer lloch la aplaudida artista Sofia Romero.

Las obras representadas fins ara han ofert l'important alicient, si no de la novetat, lo de bona interpretació.

La societat coral humorística «La Trompeta» se prepara pera donar, com de costum, los concerts de Carnaval. Lo primer tindrà lloch lo dimecres dia 20, en lo teatro Romea.

Ja s'ha publicat lo cartell convocatori dels Jochs Florals del present any. La llista de premis es abundant y la festa promet esser lluhida si, com es provable, hi pren part l'Orfeó Catalá.

Está actuant á Sevilla ab gran aplauso la notable companyia de opereta italiana Tomba. A més dels elogis que reben per la interpretació que donan á las obras posadas en escena, s'alaba moltíssim la presentació escénica, que 's nova y de molta riquesa.

La representació de *Lohengrin* en lo teatro de Sant Carlos de Lisboa, ha sigut un gran èxit, especialment pera 'l tenor De Marchi y 'l mestre Goula.

En lo teatro Granvía, los dias de festa tarde y nit, continúa actuant ab mol aplauso la companyia de sarsuela, de la que 'n forman part los celebrats artistas Alfonso y Oliva.

Ultimament s'ha presentat ab molta propietat la sarsuela d'espectacle *La cruz blanca*.

La obra *Halali* de Ricardo Skouronnek, estrenada ab èxit en lo teatro Real de Berlín, es representada ab molta acceptació en la majoria dels teatres del imperi de Alemania.

Lo drama titulat *Saffo*, del príncep Jordi de Prussia, ha sigut últimament representat en sa presencia en lo teatro Real de Wiesbaden.

Ab lo bonich títol de *La cansó del grill*, está acabant una comedia un jove autor cómic, en quin género té demostrat tenirhi bona mà.

La societat «Tertulia Catalanista» en la present temporada de Carnaval celebrarà un ball de máscaras en lo teatro Lírich.

Cul de sach

Un aprenent forner, sortint del teatro, á un seu company:

—Ja no hi torno més, aquesta es la segona vegada que vaig al teatro y tot ha succehit igual que l'altre dia.

—Perque debían fer la mateixa funció...

—Sí, pero, vaja... que vols que 't diga, son molt tontos. L'altre dia, quan aquell que porta una ploma al sombrero vá passar per dalt d'aquell pont, li varen clavar un tiro y avuy... l'animal encare torna á passarhi... veus, en part li ha estat bé, per burro.

CATALUNYA PINTORESCA

Castell de Cartellá

Enigmas

Xarada

Ma *hú inversa* es mineral
ma *segona* es part del cos
y si *primé* ab *dos* ajuntas
d'home te donará un nom;
are en la meva *tercera*
veurás una negació
y una planta que 's silvestre
trobarás en lo meu *tot*.

P. CATALÁ.

Tarjeta

Formar ab aquestas lletras lo títol de una pessa catalana.

MELONETS.

Las soluciones en lo próximo número.

* * *

Soluciones dels insertats en lo número 155

XARADA.—Mi-lá.

GEROGLÍFICH.—Per banyas los bous.

AVIS.—Tots los senyors que vulguin enquadrar l'exemplar de *Un bateig á cops de puny*, poden passar á verificar lo cambi baix las condiciones de costum.—Preu 10 centims.

AVIS ALS VENEDORS.—Lo TEATRO REGIONAL, en los dias de surtida, se posa á la venda desde las cinch del dematí en l'Administració, Cabras, 13, 2^{on}, 1.^a